

Dabarus

*Ergens in het donkere Fabelbos
liep Dabarus sluipend door het zachte mos.*

*Verloren en alleen liep hij daar in de nacht
en plots gebeurde er iets bijzonders wat geen mens verwacht.*

*Hoog tussen de sterren zat een kat op de maan
hij keek naar het Fabelbos en zag wat Dabarus moest
doorstaan.*

*Dabarus was in zijn eentje ontzettend bang
en hoorde in de verte ook nog eens een vreselijk gezang.*

*Zoals iedereen weet stond het Fabelbos er om bekend
dat het daar stikt van de wezens en je er nooit alleen bent.*

*De ergste fabelwezens vind je hier te feesten
zij drinken bier bij een groot kampvuur en roven als beesten.*

*Wat Dabarus toen zag en hoorde wil je nooit geloven
drie van die wezens waren zich aan het uitsloven.*

*Goud, zilver, zwaarden & messen ze hadden het allemaal
maar ineens keken de rovers om, werd dit Dabarus fataal?*

*De rovers twijfelde niet en riepen luid in het bos:
"Welke idioot is dit? Die ons bespied daar op het mos!"*

*Ze stormden met zwaarden en messen op Dabarus af
met zijn drieën tegen één, dat was wel vreselijk laf.*

*Dabarus bleef staan en dacht plots aan de zeis in zijn hand
hij zwaaide er wild mee en hield zo de rovers op afstand.*

*Ineens hoorden ze allen een hard krijsende gil
de rovers en Dabarus schrokken en stonden direct stil.*

*Het was de kat op de maan die van zich liet horen
hij zei: "Jullie lijken wel een stel domme gladiatoren."*

*"Vecht toch niet zo dom, maar heb elkaar toch lief
het maakt niet uit wie je bent: een fee, monster of een dief."*

*"Het Fabelbos is er voor iedereen
dus stop met dat vechten en wel nu meteen!"*

*De rovers en Dabarus luisterden naar de kat en na korte duur
gingen ze gezamenlijk zitten en dronken bij het gezellige vuur.*

*Na deze avond beleefden ze samen nog veel avonturen
en ontmoeten ze in het Fabelbos nog vele andere bijzondere
figuren.*